

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Vanemennesker

Citation: Michaëlis, Sophus: "Vanemennesker", i Michaëlis, Sophus: *Vanemennesker*, Jacob H. Mansas Forlag, 1892, s. 115. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_02-shoot-idm140033056115696/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Vanemennesker

Tonernes Samklang. Naar hans Øjne fulgte Partiturets Myriader af Noder, saa fattede han hver Stemmes Betydning for Helheden, han hørte Tuba'ernes bestemte Klang til Fagotter og Oboer og analyserede den hele Sats i det korte Nu, den varede.

— Titus klappede uvilkaarligt Holger paa Skulderen, og denne begreb den uskrømtede Hjertelighed i denne Bevægelse. Han trak Titus hen foran Nodepulten og pegede paa nogle gamle indskaarne Mærker.

»Her skal du se mit Navn for 12 Aar siden, dengang jeg endnu stod og slog Tromme ved Gardens Middagskoncert. Her findes alle Mærkepælene i min musikalske Udvikling. Her Datoen fra ifjor, da jeg hørte min egen Ouverture heroppe. Hvor følte jeg da en svulmende Stolthed over min egen Evne. Jeg græd, da jeg tænkte paa den lange, lange Kamp, og hvor lidt jeg var naaet frem for mig selv, og hvor meget jeg havde tilbage. Men du, det skal komme, jeg føler jeg kan, — jeg har Musik i mig for mer end et Menneskeliv.«

De gik hen til Zinkrøret og holdt Haanden ud over Randen. Det var som en gabende Brønd med vulkanske Dampe. En skælvende Os steg op i en uafbrudt Søjle, steg mod Ventilene for-